

РЕШЕНИЕ

№ 2720

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря П. Н. Н.
като разгледа докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело № 20211110134517 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 174, ал. 4 ЗМВР.

Ищецът Министерство на вътрешните работи на Република България твърди, че със заповед № 513з-8746/18.11.2016 г. ответникът В. С. АЛ. е бил назначен за стажант на младша изпълнителска длъжност в МВР на осн. чл. 159, ал. 1, т. 2 ЗМВР. На осн. чл. 173, ал. 3 ЗМВР оправомощено от министъра на вътрешните работи лице сключило договор № 513р-55820/28.11.2016 г. за първоначално обучение с В. С. АЛ. при задължение след приключване на обучението последният да служи в системата на МВР не по-малко от пет години. 1 Със заповед № 513з-4206/21.06.2017 г. на директора на СДВР В. С. АЛ. е назначен на длъжност „полицай“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „О. п.“ към Трето РУ при СДВР. Със заповед № 513з-8045/26.10.2018 г., връчена му лично на 05.11.2018 г., на В. С. АЛ. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Заповедта е обжалвана от лицето, като жалбата е отхвърлена с влязло в сила решение № 1959/22.03.2019 г. по адм.д. № 12228/2018 г. на АССГ. Ищецът сочи, че съгласно чл. 3 от договора и чл. 174, ал. 4 ЗМВР ответникът следва да възстанови на МВР всички разходи за обучението си, пропорционално на времето на неизпълнение. В конкретния случай тези общите разходи за обучение възлизали на 3455,85 лв., а пропорционалните - на 2509,35 лв. Навежда доводи, че след извършени удръжки (прихващания) със сумата от 622,54 лв. лицето дължи да възстанови остатък в размер на 1886,81 лв. При тези твърдения ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати посочената сума от **1886,81 лв.** представляваща дължима за връщане от ответника сума от разходите за обучението му в МВР пропорционално на времето на неизпълнение, ведно със законната лихва от предявяването на исковата молба – 17.06.2021 г., до

окончателното заплащане на вземането.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответника. В първото открито съдебно заседание, в което е даден ход на делото, проведено на 08.03.2022 г., и за което ответникът е бил редовно призван, представител на ответника не се е явил, без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие. С разпореждането по чл. 131 ГПК за връчване на препис от исковата молба е бил предупреден за последиците по чл. 238 ГПК. В първото съдебно заседание ищецът е направил искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото и процесуалното поведение на страните, намира, че са налице предпоставките по чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал.1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.238, ал.1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Съгласно чл.239, ал.1 ГПК съдът постановява неприсъствено решение, когато на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът е вероятно основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства или вероятно неоснователен с оглед на направените възражения и подкрепящите ги доказателства.

В случая всички законови предпоставки са налице, което обуславя възможността за постановяването на неприсъствено решение срещу ответника, поради което предявеният иск следва да бъде уважен.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право да на разноски. Същият е претендирал такива в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, които следва да му бъдат присъдени.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. С. АЛ., ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. „Л.“, бл. 227, вх. Б, ет. 2, ап. 26 да заплати на Министерство на вътрешните работи на Република България, с адрес гр. София, ул. „6-ти септември“ № 29 на основание чл. 174, ал. 4

ЗМВР сумата от **1886,81 лв.**, представляваща дължима за връщане от ответника сума от разходите за обучението му в МВР пропорционално на времето на неизпълнение, ведно със законната лихва от предявяването на исковата молба – 17.06.2021 г., до окончателното заплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПКВ. С. АЛ., ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. „Л.“, бл. 227, вх. Б, ет. 2, ап. 26 да заплати на Министерство на вътрешните работи на Република България, с адрес гр. София, ул. „6-ти септември“ № 29 сумата от **100 лв.**, представляваща разноски по настоящото производство.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Препис от решението да се връчи на ответника.

Съдия при Софийски районен съд: _____